

Proslavljen Dan Doma
Novi Zagreb

ŽIVOT U DOMU OČIMA UČENIKA I ODGAJATELJA

Učenici i djelatnici Učeničkog doma Novi Zagreb proslavili su 24. travnja svoj treći po redu Dan Doma obilježen nizom sportskih aktivnosti i kulturno-umjetničkih sadržaja kojima se učenici najviše vesele. Stečeno iskustvo u organizaciji ovog događaja pomoglo je da se osmisli jedna verzija koja se pokazala da najbolje odgovara našim učenicima.

Osvanuo je prekrasan sunčani dan s temperaturom 27 stupnjeva, baš kao naručen za proslavu i igru. Proljetni lahor ljuljao je raznobojne zastavice okolo doma. Užurbanost djelatnika i mladenačka glazba sa zvučnika plijenili su pažnju prolaznika. U 11 sati, po već uhodanom konceptu ravnateljica **Jelena Bojčić** prerezala je vrpce i formalno označila početak proslave Dana Doma. Svemu tome prethodila je dobra priprema rada prema kojoj je svatko imao svoj zadatak. Učenici su bili pravodobno informirani o svemu što će se gdje i kada događati, pa su se na vrijeme mogli organizirati, formirati ekipe i prema afinitetima prijaviti za sudjelovanje ili praćenja i navijanje. Na repertoaru su bili: košarka, odbojka, stolni tenis, badminton, pikado i pedagoške radionice. Za najbolje natjecatelje i najaktivnije sudionike pripremljene su simbolične nagrade, kao što su lopte, društvene igre i majice s amblemom doma.

Tijekom dana učenici su se mogli okrijepiti sokom, raznim voćem i kolačima. Ove godine prijavilo se i sudjelovalo više učenika nego prethodnih godina, 120 u sportskom dijelu i 40-ak u ostalim aktivnostima u odnosu na 230 smještenih učenika u domu. Nekoliko njih se natjecalo i sudjelovalo na više područja, od sportskih do kulturno-umjetničkih, zahvaljujući tome što nije bilo preklapanja sadržaja. Tako se nekima pružila prilika da se višestruko dokažu. Najaktivnija i najuspješnija među njima bila je Ana Vuković, koja osim što je odlična učenica 2. razreda Graditeljske tehničke škole, trenira atletiku u sportskom klubu Mladost i Australski nogomet. Ona je sudjelovala na pet različitih područja; odbojka, badminton, pikado, dramska i folklor te osvojila najviše nagrada. Učenici koji su skloniji kreativnom radu i druženju mogli su se animirati i zabaviti na radionicama „Ekološke poruke“ i „Pozitiva“. No, iako je ove godine bio najveći broj sudionika mnogi ipak nisu mogli sudjelovati koliko su htjeli zbog važnih i neodgodivih obaveza u školi, usprkos tome što su ove godine po prvi put mogli opravdano izostati.

Mladenačka glazba, navijanje učenika i djelatnika doma bodrili su igrače na sportskim terenima. Dok je sunce odvažno pržilo čak i u hladu drveća, igrači su se crvenjeli i znojili za što bolje rezultate. Zrakom je strujala radost a neke pjesme pjevali su zajedno svi navijači. Na kraju dana neumorni učenici sportaši, pjevači, svirači, plesači i glumci oduševili su nas svojim talentima nastupom na prigodno organiziranoj priredbi:

- Glazbena točka, prvo mjesto, kantautorica Katarina Kukulj i gitarist David Horvat;

- Plesna točka, prvo mjesto na regionalnoj domijadi u Zagrebu, Sara Stojko i Daniil Dabić;
- Folklorni sastav Dike, drugo mjesto na regionalnoj domijadi u Zagrebu, Drmeš i prigorski plesovi;
- Dramska skupina, treće mjesto na regionalnoj domijadi u Zagrebu, kazališna predstava „Romeo i Julija za početnike“

U sportskom dijelu programa dodijeljene su nagrade najuspješnijim sportašima i ekipama prema sportskim disciplinama:

1. Odbojka:

1. mjesto Ivona Katalenac i Matej Batinović
2. mjesto Ana Vuković i Danijel Pavičić
3. mjesto Rima Dodlek-Baričević i Marko Milković

2. Košarka:

1. mjesto Danijel Pavičić i Tibor Herceg
2. mjesto Marko Milković i Lovro Janeček
3. mjesto Tim Jergović i Marin Jurković

3. Pikado

1. mjesto Ana Vuković
2. mjesto Stiven Sabol
3. mjesto Matej Bačan

4. Stolni tenis - ženski

1. mjesto Marija Nikšić
2. mjesto Ana Vuković
3. mjesto Klaudia Kolar

5. Stolni tenis - muški:

1. mjesto Dino Karlo Kovačić
2. mjesto Mihael Ivić
3. mjesto Borna Kikić

6. Badminton - ženski:

1. mjesto Barbara Matokanović
2. mjesto Ana Vuković
3. mjesto Antonela Lončar

7. Badminton - muški:

1. mjesto Mihael Ivić
2. mjesto Dorijan Čevizović
3. mjesto Bruno Ivanović

Kao i svaki put dosad u primjerenim večernjim satima nakon malog domjenka razišli smo se radosni i ispunjeni dojmovima s novom snagom da istrajemo do kraja nastavne godine, napunimo baterije tolerancijom i simpatijom za druge i zaboravimo neslaganja i razmirice.

KAKVI SU DOJMOVI MARIJE I MATEJA

Povodom Dana Doma čestitali smo na postignutim sportskim rezultatima i razgovarali s dvoje naših učenika završnih razreda koji su se istaknuli u raznim domskim aktivnostima.

Prvo smo razgovarali smo **Marijom Nikšić**, učenicom 4. razreda Graditeljske tehničke škole koja dolazi iz Otočca.

Ti si ove godine maturantica i ovo ti je zadnja godina. Nakon višegodišnjeg iskustva što možeš reći o životu u domu?

- Zadovoljna sam, čak i iznad očekivanja. Bila sam svjesna da će tu biti puno nepoznatih ljudi na malom prostoru i očekivala sam da ću upoznati mnogo novih ljudi i naći neke nove prijatelje. Bilo me čak strah na početku da se možda neću uklopiti ili da ću se morati vratiti kući. Na kraju se ispostavilo da sam se bolje snašla u društvu nego u školi.

To što moraš živjeti u nekom drugom gradu, bez svoje obitelji dok se školuješ, da li ti je to možda predstavljalo poteškoću?

- Ja sam baš htjela otići jer tamo mi nemamo nekakvog izbora, nikakvih aktivnosti s kojima bi se mogli baviti a niti škole koju sam htjela. Veselila sam se tome da ću moći otići.

U domu si vrlo aktivna, ove si godine po drugi puta osvojila prvo mjesto u ženskom stolnom tenisu. Jesi li zadovoljna kako smo organizirali proslavu Dana Doma?

- Da, mislim da ste se stvarno potrudili. Najviše mi se sviđa što svi sudjelujemo u aktivnostima i imamo predstavu kasnije. Mislim da je to odlično da smo svi cijeli dan aktivni. I da su se mnogi angažirali u nekim slobodnim aktivnostima.

Sjećaš se kako je bilo prošle godine, ima li nekakve razlike?

- Mislim da je svake godine sve bolje i bolje. Više učenici pridaju tome pažnju.

Živeći u domu u odnosu na ostale srednjoškolce za vrijeme školovanja, što si dobila, jesi li profitirala...

- Mi živimo tu sami, nisu nam ni mama ni tata tu i nemamo na taj način njihovu podršku. Mislim da je ovo bolje zato što smo se osamostalili. Vidimo kako drugi funkcioniraju i kako mi sami možemo funkcionirati bez mame i tate. Definitivno je pozitivno što sam tako odlučila.

Kakva je tu uloga odgajatelja?

- Vi ste tu prvenstveno da nas kontrolirate. Jer, mi nismo sposobni donositi sve odluke. Mislim da je super da ima netko tko je tu kad se baš zanesemo u nečemu...

Da li bi ti svoje dijete upisala u dom?

- Vjerojatno bih, da. Možda jedino, ne bih imala toliko povjerenja u dijete da mi bude tako daleko.

Potom smo razgovarali i s **Matejem Batinovićem**,
maturantom 4. razreda
Zrakoplovne tehničke škole iz Siska.

Kažu za tebe da si vrlo aktivan. Sigurno imaš puno dojmova iz života u domu.

- Hrpa novih ljudi koje vjerojatno ne bih upoznao da nisam živio ovdje. Puno toga smo mi napravili vezano za svoju samostalnost. Većina mojih vršnjaka ovisni su o roditeljima, skoro sve im serviraju. Daleko smo samostalniji nego osobe koje nisu bile u domu. I u tome su nam puno pomogli odgajatelji kao i svi ostali ovdje.

Da li bi ti dopustio da tvoje dijete živi u domu dok se školuje?

- Bih, sigurno. Moj mlađi brat isto namjerava u dom. Meni je to drago pošto je on, recimo, dosta ovisan o roditeljima. Nadam se da bi ga to moglo dosta promijeniti. Znam po sebi, mene je to dosta promijenilo. I, životna lekcija u svakom slučaju.

Jeli je život u domu onakav kakav si zamišljao?

- Nisam nešto previše razmišljao o tom jer nisam imao neku sliku, viziju. Ali definitivno dom je za mene pozitivno iznenađenje.

Jesi li dobio više od očekivanoga?

- Mislim da da. Zato što sam na katu gdje su ljudi koji idu u istu školu kao i ja. Mogu s njima zajedno učiti. Nešto što ja ne znam mogu oni naučiti mene. Nešto što ja znam a oni ne znaju, ja im mogu objasniti... Bilo je tu i starijih generacija koje su sve ovo prošle pa su i oni mogli prenijeti neko iskustvo na nas. Mi sad isto to radimo s mlađim generacijama tako da je ta povezanost ovdje vrlo važna.

Ovdje si četvrtu godinu a mi smo eto treći put proslavili Dan Doma. Što ti misliš o ovogodišnjoj proslavi?

- Ja prve godine nisam sudjelovao ni u čemu jer sam tek došao. Bilo nam je to sve bez veze i jako puno ljudi. Prošle godine sam prvi puta nastupao na odbojkaškom natjecanju. Interesantno, upoznao sam se s nekim ljudima koje znam iz viđenja, znam da su u domu ali ne znam ništa o njima. I tako kroz sport, kroz zabavu, navijanje, povezujemo se s ljudima s kojima nikad prije nismo komunicirati.

Kako ti se sviđa koncepcija proslave Dana Doma?

- Ništa ja tu ne bih mijenjao. Svako ima nešto što njega veseli: odbojka, nogomet, košarka, badminton, pikado. Opet su to sportovi koji nisu previše zahtjevni pa i društveni su i svima leže. Ako se neko ne vidi u sportovima s loptom opet se nađe i za njega nešto.

Je si li svoje roditelje obavijestio da danas ne ideš na nastavu?

- Oni to znaju već tjedan dana unaprijed. Jer svima nama je to vrlo interesantno i jer su ekipe takve da se mi međusobno znamo.

Kakva je situacija u školi, hoće li ti faliti to što si izostao?

- Za sad je u redu. Nadam se da će i tako ostati.

Spremaš se za upis na fakultet...

- Ne idem na fakultet. Potpisao sam ugovor sa MORH-om. Stipendist sam za zrakoplovnog tehničara.

Imaš li kakvu poruku onima koji dolaze?

- Opustite se i probajte komunicirati sa što više ljudi. Nemojte se zatvarati u sobe. Sudjelujte! Ja sam prvu godinu proveo u sobi. Niko nije ni znao da sam u domu. Izađite van tu na klupice. Neko će vas primijetiti.

Tekst: Ivanka Bagić